



ಫೋಂಟೊ ಆಪ್ಲಿಂ ವಿಜ್‌ಹೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿರುವ ಶಾಂತರಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ದಂಪತ್ತಿ

ಇದರ ಮದ್ದ ಬಸಣೀಗೆ ಅಭಾವಕವಾಗಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೂಪಾಯಿ ಶ್ರೀಕಂಠನರಾಗಿದ್ದು ಅವನು ಕೆಲ್ಲಿದರೂ ಬಸಣೀ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಣ್ಣಾಮುಖ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಡ್ಡ ಅರ್ಲೋಪ ಗುರುಪಾದಸಂಬಂ ನಡ್ಡಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀಲಗಂಗಾ ಪ್ಲಾನಿಂದ ಸಾವನಪ್ಪತ್ತಾಲೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಡೆ ಗುರುಪಾದ ವಿನಾಕಾರಣ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಾಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಮರಿದ ಉಂಟ ತಪ್ಪತ್ತದೆ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಬಸಣೀ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನೀಲಗಂಗಾಳ ಸಾವು ಹಾಗೂ ಗುರುಪಾದನಿಗಾದ ಶಿಕ್ಷೀಯ ಘಟನೆಗಳು ಬಸಣೀಯನ್ನು ಹುಣ್ಣನಾಗ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಸುಧುಗಾಡಿನ ಮದ್ದ ಇರುವ ಮರ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಗೆ, ಬಸಣೀಯ ಬಡತನ, ನೀಲಗಂಗಾಳ ಪ್ರೇಮ, ಗುರುಪಾದನ ಪಾಪಪ್ರಚ್ಚೆ - ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶಾಂತರಸರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ

ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಂತರಸರು ತಮ್ಮ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಅಪ್ಪಟ ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ತುಸು ದೂರವಿರುವ ದೇವದುರ್ಗದ ಗಡಿಯಂಚಿನದ್ದು. ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ತೆಲುಗು ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇವದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಲಾರುಗಳ ಭಾಷೆ ಭಿನ್ನವಾದುದು. ಮಾನವಿ, ಸಿಂಧನೂರು, ಗಂಗಾವತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ರಾಯಚೂರು ಸೀಮೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಪತ್ತಿ 30 ಕಿ.ಮೀ.ಗೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಶಾಂತರಸರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಜನಾಂಗ ತಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕವು ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ತೆಲುಗೂ ಅಲ್ಲ, ಕನ್ನಡವೂ ಅಲ್ಲ. ಏರಡನ್ನೂ ಕಲೆಸಿ ಏರಕ ಹೊಯ್ದ ಭಾಷೆ ಅದು.

ಶಾಂತರಸರಿಗೆ ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಬಹುವಾಗಿ